

תקופת הנחמניזם

ואלו הן המסקנות המדעיות לאחר מחקר מקיף של שלשים שנה על ההתפלגות החברתית במדינת ישראל של שנות 1980–1990 שנערך ע"י מיטב החוקרים והארכיאולוגים בחקירה מאומצת ומקפת. [מתוך הפרוטוקול של המחקרים בהוצאת עם אובד]: כידוע במאות השנים האחרונות מסתמן מפנה בקרב חוקרי התקופה הזו, והחוקרים האחרונים תמימי דעים בכנותם אותה "תקופת הנחמניזם", כידוע הכתובת על הקיר היתה אמצעי שמושי ביותר להביע דעה בימים הפרימיטיביים ההם בהם אנשים היו מתעדכנים בחדשות על ידי העתונות היוצאת אחת ל-24 שעות לכל היותר... בימים ההם גם לפי הדעות שהמחשב כבר היה קיים, הוא היה מין חפץ המונח על השלחן, כשרוצים 'מדליקים' אותו, ואז אפשר לשחק בו, להקליד בו, ועוד שמושים שונים. אך הוא היה כלי חיצוני. לא היה זיהוי אלקטרוני, ולא ניווט אלקטרוני. החיים היו חיי עמל, אנשים היו צריכים לשטוף את הרצפה בעצמם בעזרת סמרטוטים, להכניס את הבגדים למכונה, האלקטרונית אמנם, אך העבודה היתה אנושית בימים ההם, את הבגדים היו צריכים לגהץ ביד בעזרת מגהץ [אלקטרוני גם הוא] מלאכה האורכת שעות, הבישול היה ידני על כל פרטיו, סוגי המאכלים היו נקבעים לפי 'מתכונים' – המלצות להכנת אוכל מסויים ע"פ מרכיבים. חנות 'מודרנית' היתה חנות בה המכשיר המחשב את מחיר הקניה אלקטרוני.. וכו'. התנהגותם של בני האדם היתה שונה לחלוטין, והם היו שקועים רוב היום בעבודה שהסתיימה בלילה ולפעמים בשעות המאוחרות. האון ליין לדעת חלק מהחוקרים לא היה קיים כלל אז, וגם אם היה קיים הרי שבתחלתו היה מצרך לעשירים לצרכי בילוי במחירים מופקעים לפי דקות... מובן מאליו כי במצב אבסורדי כזה בו אדם היה נוסע מביתו למקום כל שהוא ("מכולת") היה מסתובב שעות בין מדפים ובוחר לעצמו את המוצרים הרצויים לו, ולאחר מכן חוזר לרכב, את הרכב היה האדם מפעיל לבדו, והיה צריך להשתלט על כל הפרטים שבקושי המחשבים המשוכללים של ימינו משתלטים. קרוב לחצי מן האנשים היו הולכים ל"קניות" ברגל. הנהיגה היתה אטית מן ההליכה, משום שבדרכים הצטברו מאות מכוניות, לשם השלטת סדר ביניהם היה 'רמזור', טור אחד היה נוסע, והטור השני היה ממתין.. נהיגה במרחק קצר בעיר היתה יכולה לארוך שעות ארוכות, [תיאורים משעשעים על התרבות הזו, נוכל לקרוא בטורים המספרים על חילופי קללות שהיו רגילים במצבים שכאלו, או על הפעלת קולות מזויעים שנקראו בשם 'צופר'. היתה גם הבחנה בין רכבים 'סטישן' ו'פריווט', כנראה רכב צבורי, ורכב פרטי. ישנם הגורסים כי פריווט הוא רכב להובלת פרות, וגם לדעה זו ביסוס מדעי רחב]. מלבד זאת היה מושג הקרוי "חניה", לשם מציאת מקום להחנות את הרכב היה צורך בעוד נדידה של קילומטרים רבים, והדבר היה כרוך בתשלום. לא נאריך כאן את הדיבור על עצם הנהיגה הפרימיטיבית ששררה אז, לא מובן כיצד לאחר המצאת המחשב וכו', עדיין מתו מדי שנה מאות אלפי בני אדם כתוצאה מ'תאונות' – שיבוש בנהיגה שהביא למוות בני אדם! פרימיטיביות ברברית שכזו, אף לא טופלה בשום אמצעי! [כן התנגשו מדי פעם צפורים במטוסים, מטוסים בבנינים, וכו']. ברור, אם כן, כי בתנאים אלו הצפיה בכתובות שבצדי הדרכים היתה תעסוקה ואמצעי להבעת דעה כאחד, כידוע הגרפיטי הוא העדות החיה לפעלם של בני האדם, הוא לא זוייף ולא שוכתב הוא תוצר אמיתי של ההתפלגות הסקטוריאלית באזורי המחיה הטבעיים שלה. אי הודאות הכלכלית היתה בעוכריהם של בני דור שנות האלפיים, כיום כל עסק הינו מתוחשב על המסך וביכולת כל אדם בעולם לבדוק את הרווחיות שלו את הסטטיסטיקה לכל שאלה הכי שולית וזניחה בהקשר אליו, ואת כל הפרטים האפשריים, אף אחד לא ייגש לשום פעולה מבלי לחבר את כרטיס הנתונים שלו לשם בדיקת התאמה וכדאיות. בזמניהם לא כך היה, עד כדי כך שאנו מוצאים בטוח מיוחד כנגד עסקים המשלים את האדם – "בטוח משלים", בדומה לחבריו "בטוח גנבות" "בטוח תאונות" "בטוח נכות ומחלות"

הוא היה משיב את הכסף לאדם שהסתבך עם חברות שונות המשלוח אותו. [וזוה ברור מכח ההשוואה ל"בטוח גנבות" וכדו', הפירוש הישן "משלים" מלשון מביא לשלמות וכדו' בלתי הגיוני וחסר משמעות, ביטוח אמור להיות כסוי למקרה קונקרטי ולא להתפייט, כך הוא במפורש בכל הפרסומות שהגיעו לידינו: "יש שמשלים אותך (בתי החולים) ויש שמעניקים לך בטוח משלים", וכיו"ב. כשהסגנון הבנאלי תואם את התקופה]. יתר על כן, מצבם הנפשי של בני התקופה דאז לא היה כשלנו, חסר היה הרבה ביציבות ובתפיסת העולם כמקום לבני אדם. לא היה ידוע אז מבנה הדנ"א בשלמות, וקל וחומר שלא היו ידועים חוקי עב"מ. אוטיזם, מחלת ילדות שכיום מטופלת תוך פחות מחודש בסיכול דנ"א מחושב, היתה מחלת נפש לכל החיים, כנ"ל תסמונת דאון, סיסטיק פיברוזיס, פיגור, ניוון שרירים, ועוד רבים. סרטן – מחלה הקלה בהרבה משפעת למשל, ונפתרת ע"י ריתוק תאים האורך כרבע שעה, היתה מחלה קטלנית שהמיתה אנשים במשך שנים של יסורים. כל השמות האלו שאנו מכירים מפנקס החיסונים אם בכלל, היו בשביל מאות אלפי בני אדם מציאות כואבת, מוסדות מיוחדים היו בשבילם, וחלק גדול מתקציב המדינה הוקדש לכך. הם תפסו אחרת את העולם, שבמדה רבה היה קרוב יותר לעולם העתיק מאשר אלינו, חלק גדול מן העולם היה עדיין מכוסה יערות, בהם הסתובבו "אריות", "דובים", ועוד חיות, שבשבילינו אינם אלא מיתולוגיה, שרידים רבים מן העולם העתיק היו קיימים, וכן מבנה העולם באופן כללי היה דומה. אפשר שהלך הרוח שלהם היה אחר, וקשה לנו לירד לסוף דעתם. [ובפרט בנושא הכבישים ומה שכרוך בהם, דהיינו הכתובות, הסעת המכונית בידי אדם היתה מצריכה כמובן 'נהג', ורבות אנו קוראים בכתבים מן הימים ההם על "אופי של נהג", "מקלל כמו נהג", "מפטפט כמו נהג". (במקור "נהג מונית", אבל בודאי אין הכוונה דוקא לנהג מונית, כי האם נסיעה במונית הינה אחרת מנסיעה ברכב רגיל? וכמו בטויים רבים מן התקופה שאינם מדויקים)]. פרק אשניים מן הקבוצות הזניחות שאינם בדוקא מאפיינות את התקופה כולה הם הקבוצות החילוניות, שלשת המפלגות השפיות החילוניות היו: (לפי גדלם המשוער) מפלגת זכויות הגבר, הליכוד, והעבודה, אין להכחיש שכמות הכתובות ואיכותן מורה בברור על עדיפות גדולה ומכריעה של "מפלגת זכויות הגבר" (לרוב הכתובות שנכתבו במקומות מרכזיים בצורה מסודרת ואסטטית צורף גם מספר פלאפון, דבר המורה לכשעצמו על היות התנועה מתקדמת ביותר, שהרי הפלאפון הומצא רק בשנות התשעים עצמם) גם שמה שהוא בעצם תוכנה מורה על ליברליות אותנטית שלבטח צברה תאוצה רבה. הליכוד והעבודה הם בעצם שתי מפלגות תאומות זהות, שתיהן שמות ארכאים נאיבים ובנאליים שכיכו בשנות ה-70 עד היום לא ברור אם היה הבדל או יריבות ביניהם בשנות ה-80-90 ולמה בדיוק התפלגו זה מזה, [ההשערה ההגיונית ביותר שנשמעה עד כה היא שמפלגת העבודה בשנות ה-90 היתה הגלגול הראשון של מפלגת העובדים הזרים בשנות ה-10, ומכאן גם שמה "העבודה". הדבר ברור ומוכרח מכיון שלא ניתן לשער היעלמותה של מפלגה גדולה כמו מפלגת העבודה וצמיחת מפלגה חדשה באותו גודל בלי שום הסבר אחר]. מדיניות שניהם היתה החזרת שטחים, במיוחד הצטיין הלכוד שהעביר את חצי האי סיני לידי מצריים כמו שניתן להיכח בחוזים המצריים מאותם שנים, וכן את חברון העיר המקודשת ליהודים, וכמובן ויתר על עזה וגושי קטיף אפילו בלא מו"מ. העבודה הצטיינה במבצעים נגד טרור ובתקיפות ככל הנראה, אחד מראשי העבודה רבין שמו, נרצח, ככל הנראה משום שהיה קיצוני מדי, די בעובדה זו כדי לתת לנו מושג על האנרכיה ששררה באותם ימים כאשר מי שאינו מוצא חן בעיניך נרצח ברחוב העיר [שלא לדבר על המצב המוסרי, על המצב המוסרי הגרוע של השמאל ראה עוד על הכתובת שנמצאה בקרני שומרון בה מתוארים באריכות רגשי הבוז שהרגיש העם כלפי השלטון השמאלן], שלא לדבר על הגנה מינימלית או שומרים לראש ממשלה דבר שכנראה לא היה מקובל עדיין. עוד אדם מראשי הלכוד כנראה

בשנות השבעים לכל המאוחר [שכן כבר אז נחשב כלוחם שבע קרבות] הוא אריאל שרון שהצטיין בהריסת העיר ימית ובפנוי תושביה, וכן בפנוי עוד התנחלויות בהמשך הסכם אוסלו כולל בפנוי חברון והיתנקות מעזה, ככל הנראה היה שמאלני קיצוני, על כל פנים כמדומה שהלכוד והעבודה היו אחיות תאומות בשנים 80-90 שריד למפלגות ענק משנים עברו, לא מובן מדוע לא התאחדו, דבר שהיה מרים את כח המעוט השפוי במדינה. [ואגב נציין כאן דבר מעניין ביותר, המסורת קובעת את 'יום הזכרון' ליצחק רבין ביא' חשון, אותו יום בה קובעת המסורת את 'יום הזכרון' לרחל אמנו, לכאורה ענין של צירוף מקרים, אך מסתבר שלא כן. זה זמן רב שמתענינים המלומדים בשאלה איזה יום זכרון גרר את חברו, ומה הקשר ביניהם. מובן כי תאריך אמיתי על יום פטירתה של רחל לא ייתכן, והנה ברור כי 'יום זכרון' שהוא יום עליה לקבר כידוע לא ייתכן בזמן שקבר רחל היה בידי ממלכת ירדן, וקל וחומר בזמן הגלות כשלא היו יהודים בא"י, וכאן העובדה המפתיעה: רבין היה הגנרל ששיחרר את קבר רחל והחזיר אותו לישראל, לא פלא שגורלו נקשר בגורלה! [גם שמו 'יצחק' היה כשם חמיה של רחל], מאששת השערה זו הידיעה כי "המשוררת נעמי שמר נקברה על יד קבר רחל", השם נעמי שמר אומר לנו דבר אחד בלבד: השיר ירושלים של זהב, שהוא כידוע חובר לכבוד שחרור ירושלים, ים המלח, וקבר רחל. למדים אנו מכך כי אפילו גורלה של המשוררת נקשר בגורל רחל, קל וחומר גורלו של המשחרר. ויש בכך בכדי ללמוד רבות על התרבות המענינת של הימים ההם] וכאן אנו מגיעים לעיקר, על שום מה נקראת תקופה זו "תקופת הנחמניזם"? ובכן מכל שטחי הארכיאולוגיה ובעיקר משטח כתבות הרחוב אנו מגלים סיסמא מוזרה ומופלאה הממלאת עשרות אלפי מקומות, מבתיים בצד הדרך ועד שלטי פרסומת ענקיים על חומות אדירות ועל צוקים מתנשאים בכל מקום ואתר נמצאת הכתובת המפליאה "נ נח נחמ נחמן מאומן" הכתובת מורה ללא ספק על המנון בעל מנגינה המדגישה את המלים נחמן מאומן שהוא המנהיג הפופולארי של תנועת נחמן מאומן בישראל. כאמור הכתובות הרבות, גודלם, איכותם, איכות הגרפיקה שלהם שאין לה מתחרה בשום כתבות שטח אחרות מעידה על טכנולוגיה מתוחכמת ועל עשרות אלפי אוהדים בכל רחבי הארץ. בפתחי חנויות, על מכוניות, ובאלפי אלפי מקומות מתנוסס בגאון ההמנון "נחמן מאומן". ככל הידוע לנו המדובר בכת דתית בשם ברסלב המטיפה לאמונה בבורא עולם, פלא בפני עצמו איך חדרה התנועה לעומק העם עד כדי כך, בצפון הארץ כנראה שכן המרכז המכריע שכן שם ישנו ריכוז אדיר של כתובות ענק יפהפיות וצבעוניות, לא יתכן מערך כזה של פרסומת בלי צבא משופשף ואדיר של אוהדים מושבעים, כמוכן בשום מדינה מתוקנת לא היו מעלימים עין מהשחתת פני מקרקעין בסדר גודל מדהים כזה אין ספק כי ראשי המדינה לא חפצו להתחיל עם התנועה הגדולה בישראל, כידוע שמדינת ישראל התנהלה אז בשיטת יד רוחצת יד כשכל המנהלה היא מאפיה אחת גדולה, עדיין לא הצליחו לחקור את הטכנולוגיה בה צויירו הכתובות הגרפיות בצורה כל כך מדוייקת על הקיר [ורק מגוחך הוא להשוות לטכניקה זו, את הכתובות הפשוטות והעילגות: "רק.אליקוד יכול" שנמצאו במקומות רבים, מה שמראה על הרמה התרבותית של אנשי הליכוד, יש לזכור כי לפי נתונים בדוקים בימים ההם 11% מן האוכלוסיה לא ידעה קרא וכתוב!]. תופעה מיוחדת במינה היא השרידים של ספר ובו הכיתוב נ נ נ נ נ בצבעים שונים, ניכר שזהו ספר מאגי ששימש לאיזה טקס דתי. הדעה המגוחכת כי המדובר בספר לימוד אותיות לילדי גן הוכרה כבר מזמן כלא מדעית, בפרט כשידוע שבשנים אלו היו לימודי האותיות על גבי מחשבים בלבד, וכפי שנמצאה תוכנה ללימוד אותיות מזמן של 10 שנים (!) קודם לתיארוכו של השריד הנ"ל. בפרקים הבאים נוכל לראות את היקף התנועה והמסקנות שנוכל להסיק מכך. נעצור לרגע את קריאת המחקר ונביא כאן אפיזודה מענינת שאירעה באוניברסיטה בה נחשף המחקר, לקראת סוף טקס חלוקת הפרסים לחוקרים המוצלחים, נראה אדם קשיש ביציע הכבוד כאלו

אחזו התקף של עויתות מוזרות: הוא השתנק והכחיל, התגלגל על הרצפה והשמיע קולות מוזרים המזכירים יללות של צבוע. לאחר ברור התגלה כי הקשיש הוא לא אחר מאשר **מר עייזר וייצמן**, (**הערת המו"ל:** עייזר ויצמן הוא אדם בגיל מופלג של מאות שנים ללא ספק, הגיע לכך ע"י טפול עלום שעבר בשבת אינדיאני, הוא יכול לסבול מכל המחלות שבעולם אך באורח פלא הוא ממריא מכולם, נראה כי נגזר עליו לחיות לנצח, את ימיו הוא מעביר בבית האבות אך כח זכרונו ידוע ומפורסם, לא כולם מאמינים לספריו, הוא מספר בין השאר כי לפני מאות שנים היה נשיא במדינת ישראל, מי ודע? אכן, בידינו מסמכים המאשרים זאת). ובכן התברר כי כשהייזר קרא את הפרק הראשון של המחקר הוא פשוט התגלגל מצחוק עד אימה, הוא געה וגעה בצחוק מתגלגל עד שאיבד את הנשימה. כמוכן שהוא יצא מכך ללא פגע, אולם הפרופסור בלק שהיה מראשי המשלחת החוקרת מצא את עצמו נעלב אישית כאשר בכל אולם הקונגרסים התפזרו לחישות שעיזר פשוט צחק מהמחקר היסודי, לכן הזמין את עייזר למשרדו לשיחת הבהרה קצרה כשעמו נוכחים כמה מעוזריו, בין השאר בשביל לרשום את הדו שיח המענין ולצרפו גם הוא למחקר, סוף סוף גם עייזר הוא נכס ארכיאולוגי, לא כן? ואני לא הוספתי כלום, פשוט הקלדתי את השיחה והנה היא לפניכם: בלק: שלום לך מר וייצמן, מה שלומך? עייזר: אתה האדויט שקשקש את הבירבור הזה? בגללך עוד כואב לי הבטן, חה חה חה חה חה חה הא הא הא, אי זה כואב...בלק: גישתר ממש פוגעת בממדס האקדמי, הלא מדובר כאן במחקר העומד בכל המבחנים המקובלים ובתנאים מחמירים במיוחד, עשרות אלפי ממצאים קוטלגו ונבדקו על ידי עשרות מומחים הטובים בעולם באופן הקפדני ביותר, וכן שיטת מרפי פלוס שיטת ברנובר יושמו בצורה ה..עייזר: תפסיק כבר לקרקר את המלים שלך, הרי אני הייתי שם, הא הא חה חה חה "נחמניזם".. הי הי הי הי... בלק: אתה אפילו לא קראת את הפרקים הכי מכריעים, את הצלבת הנתונים, את קטעי העתונות שמציאו באורח פלא, את הכימות והפרוביזור ואת הקונסטוטוציה של הקונסטרוקציה העיקרית של התזה שלא לדבר על האישוש האפרורי..עייזר: אם אתה לא סותם אני זו מזיד.בלק: (מתעצבן) רגע מה בעצם הצחיק אותך, אם ישנם פרטים לא מדויקים נשמח לקבל את הערותיך ולשלבים במחקרינו ועל כך תבורך.עייזר: אדוני, "אם ישנם פרטים לא מדויקים" (מחקה במנגינה לעגנית) על מה אתה מדבר, הנחמן מאומן הזה זה שלש אנשים שהיו מאושפדים באברבנאל.בלק: מה זאת אומרת שלש אנשים, היו למפלגה שלש מנהיגים? [ודרך אגב, לפי הידוע לנו אברבנאל חי בספרד לפחות ארבע מאות שנה קודם לתקופה זו, כמדומני שאתה מתבלבל ואת אברבנאל ראית רק בצעירותך].עייזר: משוגע, תשמע מה שאני מדבר אתך, לא היה מפלגה ולא בוליטי, זה קומץ משוגעים שאפשר להכניס את כולם בטרגיזט מקרטע אחד.בלק: (לעוזריו) נראה לי שהאדם חולה, ומה עם אלפי הכתובות? והסטיקרים? והמפלגה? בקצור כל הנתונים? לא נראה לי שיש לי מה לדבר אתו.עייזר: (שם לב פתאום שיש אפשרות שלא יאמינו לדבריו) תראה מר בלק, האנשים האלה שאתה קורא להם נחמן מאומן הם קבוצה בלתי שפויה הכוללת לכל היותר חמשה עד עשרה אנשים אתה יכול לשאול כל אחד כל אזרח במדינה מכיר אותם ו..בלק: (ראשו המדעי הגאוני מוצא "סתירה פנימית"), רגע איך יכול להיות שאלו חמשה משוגעים ובכל אופן הם מפורסמים בכל המדינה, אתה ודאי מתכוין למנהיגים. איך וכיצד פורסם כי "ברסלב חסמו את כביש גהה בשירה וריקודים", אתה מבין כי את עורך התנועה הראשי בארץ לא יכולים לחסום חמשה אנשים, המדובר בהפגנת שירה של אלפי אנשים.עייזר: (לא מבין למה ההוא מתעקש כל כך) אדוני, אתה לא תגיד לי מה אני מתכוין, הקבוצה הצעקנית הזו המורכת מאנשי רחוב והומליסים ש"חזרובתשובה" מסתובבת בכל הארץ בתוך טרגיזט מקושקש באלפי מדבקות הם עושים רעש של עדר פילים עם מוזיקה מזעזעת קופצים מדביקים ומחלקים ומסתלקים כלעומת שבאו.בלק: תשמע

אדוני, גישתך היא בלתי מדעית בעליל, הייתי אומר אפילו פרימיטיבית, ללא שום נתוח והבחנה ללא הסקת מסקנות, למשל המוזיקה, נושא שנדון בהרחבה בפרק קכג' במחקרינו, האם הקדשת מימך רגע אחד של מחשבה למוזיקת ברסלב? עייזר: תאמין לי שזה הפעם הראשונה שאני מדבר עם בנאדם על המוזיקה המטומטמת הזו? בלל: ואתה עוד רוצה שנקבל את דבריך? הלא לפי הקלטות הנמצאות בידינו [שיותר משנה לקח לנו לבנות דגם של מכשיר שיוכל להשמיע לנו אותם] טובי האמנים והמפיקים של אותם ימים הפיקו עבורם ג'ינג'לים בלתי רגילים, לפי כל הידוע לנו על מצב המוזיקה של אותם ימים היא הורכבה משירי דכאן ולחישות של קולות "שרופים", לדוגמא אחת היצירות המבישות [שלפי הנתונים זכתה באירוויזיון העולמי מה שרק מלמד על הרמה הכללית] היא "דיוה ויקטוריה" יצירה דבילית חסרת תוכן של זריקת מלים אקראית ככל הנראה לא היה אפילו את האחראי הלשוני שיצור קשר בין המלים שלא לדבר על המנגינה ועל הקול של הזמרת מה שמשווה ליצירה אופי של ארוחת צהריים בגן חיות, והמוזיקה הברסלבית היא מוזיקה יחודית ציונית לאומית ומקורית, ההמנון השני בחשיבותו של המפלגה "מצוה גדולה להיות בשמחה" [כמתואר באריכות בפרק תקצט'] מושר בפי טובי האמנים באיכויות המעולות ביותר, ובכלל איך חמשה משוגעים יכולים להפיק קלטות ועוד עשרות? אתה יודע כמה עולה להוציא קלטת? ואיך חלקו אותם בחינם, על חשבון מי? עייזר: תראה מוזיקה זה לא מדע זה ענין של אפנה, בעיני כל מי שחי אז המוזיקה של ברסלב הייתה דבילית ונכון שהם היו רק חמש מטורפים אבל היה להם אוהדים פה ושם. בלל: זה מה שאני אומר שהם היו רק המנהיגים, כמובן שאנו מסתייגים מן התכנים שהפיצו, אבל מכאן ועד להציגם כמטורפים, הלא רק לנהל כזו מערכת צריך כשרון, ומי מימן את אלפי הסטיקרים המרהיבים? עייזר: תראה, זה לא תורמים, הם אספו תרומות ברחוב כמו קבצנים, תקח חוברת תביא כסף לא משנה כמה, גם המדבקות כלם הדביקו אבל לא מתוך השתייכות לקבוצה, רק סתם ככה. בלל: כנראה שיש לך איזו שנה עיוורת למפלגה זו, איני מבין מה זה משנה אם הם "משתייכים" או "תומכים" העיקר שבכל פתח חנות ועל כל רכב נמצאים אלפי הסטיקרים, מישהו שילם את זה, מישהו יזם את זה, הלכוד והעבודה ושאר המפלגות לא הגיעו לזה, עובדה. עייזר: הקרב בין הלכוד לעבודה היה פי עשרת אלפים מר וקשה והפסיכים האלה מברסלב בכלל לא היו שייכים למפלגות. בלל: (מגחך) כנראה שזכרוןך בגד בך ידידי הקשיש, מה זאת אומרת הקרב בין הלכוד לעבודה? עייזר: זאת אומרת שעיקר הדיון הצבורי במדינה היה היריבות בין שני המפלגות האלו מי יזכה בנצחון ומי ישמץ את חברו ואיזו דרך תנצח. בלל: מה זאת אומרת איזו דרך, הלא לא היה שום הבדל ביניהם. עייזר: אדוני אתה הסטוריון או סנדלר, הלא זה היה העיקר, אתה תספר לי, אני הייתי שר גם בלכוד גם בעבודה וגם ברפ". בלל: אז אתה בעצמך אומר שהיית שר בשניהם, איך ייתכן לייצג שני פלגים מתנגדים? עייזר: מה רק אני עברתי, ודוד לוי לא עבר, ודן מרידור לא עבר? בלל: זאת אומרת שאתה מאשש את דברי בעצם. עייזר: זאת אומרת שאתה מבלבל את המח, דוד לוי היה סתם אופורטוניסט, וחוף מזה היו כל מיני צרכים פוליטיים המצב השתנה, אתם יודעים, אחרי אוסלו. בלל: (לעוזריו) רשמו לפניכם את הסתירות הפנימיות הבלתי נתפסות, (לעייזר) עכשיו מענין אותי מה שהזכרת שברסלב לא היו שיכים לבחירות, כיצד תיתכן מפלגה שאינה שייכת לבחירות? עייזר: איזה מפלגה יש לך בראש? כבר הסברתי לך שמדובר באנשים חולי נפש שאין להם זכות בחירה. בלל: (תופס את ראשו בידיו) ואיך תסביר את הנתונים הברורים, את מאות הסטיקרים "בוחרים ברבי נחמן" שנדפסו בדיוק בתקופת הבחירות? ואיך תסביר את הקונטרס "הבחירה האמתית" שהופץ חינוך באלפי עותקים? ובכלל קבוצה כל כך גדולה שאין להם שום מפלגה? ואת.. עייזר: תגיד לי אתה בחור עם שכל, לא מבין שזה בדיחה? "בוחרים ברבי נחמן".. חה חה בדיחה יפה, אתם באמת לא

נורמלים.בלק: והמשאבים, ואנשי הצבור, והנסיעות לאומן, הרי אומן זה המרכז הרוחני הגדול שלהם, תגיד לי איך אתה מסביר שעשרות אלפי אנשים נהרו לאומן לראש השנה, הלא בזמנים ההם טיסה לקחה יותר מ13 שעות ועלתה למעלה מאלף דולר, מי עשה את זה? שלש אנשים חולים?עייזר: מה קשור פה אומן? (בלק מעוה את פניו, איך באמת קשור "נחמן מאומן" ל"אומן"?) זה היה ענין דתי, הרבה מאמינים נסעו לשם, אני אומר לך תצא מהמחקרים הדבילים שלך ואל תעשה מעצמך צחוק.בלק: (לעוזריו) אתם רואים את הרמה של התשובות... (לעייזר) אתה מסכים אתי שגדול המנהיגים העדתיים בכל המאה העשרים בישראל הוא אריה דרעי?[הערת עורך: מענין גם לציין, כי דרעי היה גם איל עסקים בנושא לולבים, הלולבים הנמכרים ביותר בישראל ובמחירים הגבוהים ביותר הם: לולבי דרעי. ויש דוגמא לכך שאישיות רוחנית עוסקת בצד העסקי של תשמישי קדושה: "אתרוגי חזון איש", עובדה היא שאתרוגים אלו היוו למעלה מ70% מהאתרוגים היוקרתיים בישראל במשך עשרות שנים, בזמן שה"חזון איש" כידוע היה רב ופוסק הלכות. ככלל, מנהגם של רבנים היה לנצל את מעמדם בכדי לגרוף הון, ראה כתבה מן העיתונות של הימים ההם במוזיאון לתולדות ישראל (מוצג מס' FM103): "הרב הראשי לחיספין, הרב ועקנינוב, גורף הון". כך אנו מוצאים את הרב יוסף אלישיב, שהיה גבאי צדקה נחשב ביותר, כפי שניתן לראות ממאות ואלפי עלונים המראים את תמונותיו עוסק בענינים אלו, [שים לב לשם יוסף – אולי יש קשר לעובדיה יוסף], ממנה את חתנו הרב חיים קניבסקי למשרת "מרן", משרה חשובה ביותר]. עייזר: נגיד.בלק: ואיך תסביר את זה שהוא אומר שהיום הגדול שלו בשנה הוא הנסיעה לאומן?עייזר: תשמע, הרבה אנשים ראו בנסיעה לאומן דבר חיובי אבל כולם ללא יוצא דופן התייחסו לאנשים המשוגעים שרקדו על הגגות כטעוני אשפוז, בכלל הנ נח נחמ אתה לא רואה שזה שגעון איזה פתק שנפל מהשמיים מאיזה משוגע שקראו לו נחמן שמת שלש מאות שנה קודם ברוסיה... בלק: אתה הוזה או מה? פתק, שמים, שלש מאות שנה, אתה לא תגיד לי שנחמן המנהיג מת שלש מאות שנה קודם, הלא המדינה קיימת רק חמשים שנה בשנות ה80? ומה משמעות הסטיקר "אמר רבי נחמן המקום שלי הוא רק ארץ ישראל"?עייזר: אדיוט, מה קשור מדינה, הם חסידים של ברסלב לא מדינה, והנחנח הזה זה פתק שהם דמיינו שהוא כתב. בלק: אתה רוצה להגיד לי שנחמן זה לא הקצב של המנגינה? ולמה זה מודפס על כל הקסטות?עייזר: מה מנגינה יש לך בראש, מספיק קשקשת על מוזיקה, זה דמיון חולני שרק אנשים מטורפים יכולים להאמין בו. "המקום שלי הוא ארץ ישראל"... נשבע לך, ראיתי את הסטיקר הזה אלף פעמים ולא ניסיתי לחשוב אפילו פעם אחת מה הקשר איך רוסי יכול להגיד "המקום שלי הוא רק ארץ ישראל", מה שברור לי שבמציאות הוא חי ברוסיה ומת שם.בלק: ומיהם עשרות אלפי המטורפים שהדביקו את המדבקות האלו וכתבו את הכתובות האלו?עייזר: הכתובות זה כולם אותם המשוגעים, אבל המדבקות זה ככה, סתק מדביקים בלי לחשוב. אם כל מי שהיה מדביק מדבקה היה משתייך לברסלב, היה להם שלש מליון חסידים..בלק: זה מה שאני אומר, אם כל מי שמדביק משתייך היה להם שלש מליון חסידים! ואפילו ניתן לך שמחצית מבני האדם עשו תעמולה למען דבר שהם אינם מאמינים בו, הרי לך מליון וחצי חסידים!עייזר: מה אתה אומר! לך תספר את כל זה לילדים בני שלש, או שתוסיף את זה לכפה אדומה.בלק: (לעוזריו, תוך כדי סיבוב אצבע על רקתו) השתכנעתם? אז מה התוכן של סיסמא על מישהו שמת לפני שלש מאות שנה, מה הוא עשה שמה ברוסיה הוא הנהיג תנועה?עייזר: הוא לא עשה כלום, הוא כתב ספורים אולי על בת מלך והיה נכד של איזה רבי אחר.בלק: וזהו, וככה קמה התנועה החברתית האדירה הזו?עייזר: אתה אל תעשה לי חורים באזניים, תשמע מה שאני אומר לך פעם אחרונה, לא היה תנועה ולא היה חברתית.בלק: רגע תגיד לי אתה מאיפה הנתונים שלך, איפה אתה גרת?עייזר: אני,

בירושלים, בבית הנשיא. בלק: וכמה קילומטר בין ירושלים לצפת? עייזר: משהו כמו מאתיים שבעים אם אני זוכר נכון. בלק: כמה פעמים ביקרת בצפת? עייזר: מה זאת אומרת, הייתי שם לפחות שש פעמים, פעם אחת בחלוקת פרסים לצוערים ופעם.. בלק: אז איך אתה מתיימר לדבר על מה שאתה לא מכיר משום מקום הלא המרכז האדיר היה דוקא בצפת וסביבותיה, הלא בימים ההם הנסיעה ברכב במשך שלש ארבע שעות היתה סיוט בלתי נסבל. עייזר: אנחנו חיינו במדינה, מה אתה חושב שמקיסריה לא ידעו מה קורה בצפת? בלק: קיסריה? זו עיר מתקופת הרומיים, לא? עייזר: אני גרתי בקיסריה, לא אמרתי לך? בלק: (מגחך) תרשמו, תרשמו גם את זה.. אתם באמת יכולים לדמיין את נשיא מדינת ישראל בשנותיה הראשונות מקלל בסלנג שאז בקושי היית שומע אותו בשוק? נשמח מאד אם תסביר לנו כיצד מצאנו ברשומות של צה"ל כי מלבד חסידי ברסלב אין אדם החודר לשטח פלשתיני ואפילו לא חיילים חמושים, מניין הכח האדיר הזה? עייזר: כן, הם כאלו מטורפים שאפילו הפלשתינים לא מסתכלים עליהם, נכנסים לקבר יוסף, יוצאים, הכל עם הטרנזיט.. חה חה חה ימים עליזים היו אז. בלק: מה זאת אומרת קבר יוסף? בקבר יוסף היתה ישיבה מסודרת, שכם וסביבותיה היו בריבונות ישראלית עד 2020 לפחות? עייזר: ריבונות ריבונות, אבל הפלשתינים השתלטו על קבר יוסף, עשו ממנו מסגד, וזהו זה. בלק: כל זה תחת ריבונות ישראלית? בזמן שהישראלים חיסלו מאות מחבלים מדי שנה? לקחו את קבר יוסף, אחת הדמויות הקדושות ליהדות, שחצי מספר בראשית מדבר עליו, עשו ממנו מסגד, תחת ריבונות ישראלית, והנושא לא הוזכר בשום מקור. עייזר: מה אתה רוצה ממני, אני אשם שלא הוזכר? אני אומר לך את המציאות. זה היה בתחלת האינתיפאדה, וברק התעלם. בלק: בתחלת האינתיפאדה שמיר היה ראה"מ? עייזר: אני מדבר אתך על האינתיפאדה השניה, אדיוט. בלק: שניה? היתה איזו הפסקה במרד הערבי? הלא לא היתה שנה בלי מאות פיגועים ומאות הרוגים? עייזר: מה אתה רוצה מהחיים של אדם זקן, היה פיגועים כל הזמן, לא הפסיק לרגע, ובכל אופן היו שני אינתיפאדות. טוב, סיכם בלק, סבורני כי הדיון הסתיים, כולכם ראיתם את הרמה של האמינות, הדיוק, והסגנון, כנראה שמר וייצמן השתייך לאיזו שהיא מפלגה המתנגדת להתנגדות חריפה, אולי "מפלגת הכהנים" ששללה את הקרבנות, אולי הוא ניזון רק מתעודה ט או שהוא לא הכיר בתעודה ב, על כל פנים אין בדבריו שמץ של הגיון. [ודוגמא מובהקת לעריכה והוספות מאוחרות בני התקופה, יש למצוא במאמרו של פרופ' קלויזנר (התקופה כו', תרצה): "ומה היא תקנתינו בלא הגנה עצמית הראה לנו הטבח בחברון ובצפת באב תרפט".] ובהמשך הדברים: "ההגנה העצמית שלנו בימי אב תרפט' הוכיחה שבמדה מרובה כבר יכולים אנו כיום לעמוד בפני שודדים ורוצחים". אין ספק כי "מי ששנה זו לא שנה זו". כן, כן, אכן, הימהו טובי החוקרים ואדירי המוחות, נכון, פימפמו שוליות הגאונים ועוזרי הפרופסורים, ברור חינחנו כל החכמים והמבינים למיניהם, אין ספק! הודיעו אדוני ההסטוריה, רק טיפש יתווכח עם הדברים הברורים הוחלט שם באסיפה, הלא המדע בכבודו ובעצמו קובע על כל קריטריוניו וניואנסיו את האמת הצרופה הבלתי ניתנת לערעור, לא נשאר כי אם לצחצח את הנעליים ולהבריש את כפתורי המשי! ואם דו שיח זה שנכתב כולו מתוך המושגים של ימינו, נראה מגוחך, עד כמה יראה מגוחך ויכוח מתוך מושגים של ימינו, על פיענוח מושגים של אלפי שנה אחורנית?